

sationernes Arbejde i det kommende Aar. Af Forsamlingens vigtigere Resultater kan fremhæves Aabningen af Protokol angaaende Overenskomster om Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter, Bestemmelsen om Indkaldelsen af to Konferencer i det kommende Aar til at undersøge Spørgsmaalet om Handel med Opium og andre bedøvende Midler, Fastlæggelse af Sundhedsorganisationens Arbejde, Bestemmelsen om at udsende Garantitraktaten til Forbundsmedlemmerne og om at forlænge det midlertidige blandede Udvalgs Mandat med et Aar og endelig Valg af følgende 6 Lande til ikke-faste Medlemmer af Raadet: Belgien, Brasilien, Czekoslovakiet, Spanien, Sverige og Uruguay. Det vil heraf ses, at Czekoslovakiet har indtaget Kinas Plads i Raadet. De af Forsamlingen vedtagne Beslutninger og Ønskemaal findes gengivet nedenfor i Oversættelse, og her skal kun gøres enkelte Bemærkninger til nærmere Forklaring af disse. Forinden bør det dog omtales, at den danske Delegations Formand, Kammerherre *Zahle* den 21. September i Forsamlingen holdt en Tale, hvor han gav Udtryk for den danske Delegations almindelige Opfattelse af Folkeforbundets nuværende Stilling. Der var i den senere Tid, udtalte Kammerherre *Zahle* bl. a., fra forskellig Side fremkommet mindre tillidsfulde Anskuelser angaaende Forbundets Virksomhed og Fremtid. Man havde navnlig fæstnet sig ved den Omstændighed, at der ikke kunde opvises tilstrækkelige Resultater med Hensyn til Gennemførelsen af de Programpunkter og Opgaver, som allerede er indeholdt i selve Forbundspagten saasom Nedrustning, Kontrol med privat Vaabenfabrikation og tvungen Voldgift i mellemfolkelige Stridigheder. I denne Anledning var der kommet Tvivl til Orde med Hensyn til Værdien af selve Folkeforbundets Bestaaen og Betydningen af at være Medlem deraf. Den danske Delegation delte dog ikke denne Opfattelse. Omend Folkeforbundet endnu havde en lang Vej for sig, forinden Pagtens Maal blev naaet, var Folkeforbundet dog det eneste Grundlag,

paa hvilket man kunde haabe at opbygge en bedre Fremtid. Selv om Forbundet endnu ikke havde haft Magt til at løse de store politiske Konflikter, havde det dog medvirket ved Udjævningen af en Række politiske Spørgsmaal af stor Betydning. Kammerherre *Zahle* gjorde i denne Forbindelse nøjere Rede for de betydningsfulde Resultater, Forbundet havde at opvise, men fremhævede samtidig indgaaende Nødvendigheden af, at Forsamlingens forestaaende Virksomhed fik en saadan Karakter, at den offentlige Mening Landene over kunde blive overbevist om Forbundsmedlemmernes Forstaaelse af Tidens Alvor og deres Ansvar.

I. Udvalg.

Pagtændringer.

Den britiske Regering havde foreslaaet visse Ændringer foretaget i Pagtens Art. 16 for nærmere at bestemme den Kreds af Personer, som skulde omfattes af et eventuelt Forbud mod Samkvem mellem Indbyggerne i den pagtbrydende Stat og Indbyggerne i andre Stater. Da imidlertid de paa den 2. Forsamling i 1921 vedtagne Ændringer angaaende de samme Forhold endnu ikke var traadt i Kraft, ansaa Forsamlingen det for opportunt at udsætte Diskussionen af de britiske Ændringsforslag til næste Delegeretforsamling (se nedenfor Sp. 6447).

Spørgsmaalet om Ændring af Art. 10 rejstes allerede paa 1. Forsamling af den kanadiske Regering, og siden har Spørgsmaalet været diskuteret paa de følgende Forsamlinger. Paa 4. Forsamling var det I. Udvalg, som fik Ændringen til Behandling, og dette Udvalg forelagde som Resultat af sine Overvejelser Forsamlingen følgende Udkast til en Beslutning angaaende Fortolkningen af Artiklen:

»Forsamlingen, der ønsker at bestemme Udstrækningen af de Forpligtelser, der indeholdes i Forbundspagtens Art. 10, forsaavidt angaar de af den kanadiske Dele-